

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivany Kotrčové a soudkyň JUDr. Miluše Farské a Mgr. Daniely Večerkové ve věci

žalobce: **RENCAR PRAHA, a.s.**, IČO 00506397
sídlem Rohanské nábřeží 678/25, 186 00 Praha 8
zastoupený advokátem Mgr. Radkem Pokorným
sídlem Klimentská 1216/46, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost**, IČO 00005886
sídlem Sokolovská 42/217, 190 00 Praha 9
zastoupený advokátem JUDr. Jaromírem Císařem
sídlem Hvězdova 1716/2b, 140 00 Praha 4

za účasti vedlejšího účastníka na straně žalobce:

EUROPLAKAT spol. s r.o., IČO 40614832
sídlem Rohanské nábřeží 678/25, 186 00 Praha 8
zastoupený advokátem Mgr. Ladislavem Peterkou
sídlem Truhlářská 1104/13, 110 00 Praha 1

o určení existence závazkového vztahu

k odvolání žalobce a vedlejšího účastníka proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 17. srpna 2021, č.j. 9 C 394/2016-1240

takto:

- I. Usnesení soudu I. stupně se **potvrzuje**.
- II. Žalobce a vedlejší účastník na jeho straně jsou povinni zaplatit společně a nerozdílně žalovanému náklady odvolacího řízení ve výši 3 388 Kč, do tří dnů od právní moci usnesení, k rukám JUDr. Jaromíra Císaře, advokáta.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou k soudu dne 27. 9. 2016, ve znění jejích doplnění a změn, domáhal určení, že smlouva o pronájmu ploch pro reklamní činnost uzavřená mezi účastníky dne 31. 1. 1997, ve znění dodatků č. 1 až 7, konsolidovaného a upraveného úplného znění smlouvy ze dne 19. 10. 2009 a dodatků č. 8 a 9 je platným právním jednáním, určení, že mezi žalobcem a žalovaným existuje platný závazkový vztah, jehož konkrétní obsah odpovídá ustanovením obsaženým ve smlouvě o pronájmu ploch pro reklamní činnost ze dne 31. 1. 1997 ve znění dodatků a konsolidovaného znění, určení, že výpověď konkludentní smlouvy mezi účastníky o pronájmu prostor k reklamě, kterou žalovaný učinil dopisem ze dne 30. 3. 2016, je neplatná.
2. Rozsudkem soudu I. stupně ze dne 6. 9. 2019, č.j. 9 C 394/2016-890 ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 3. 9. 2020 č.j. 17 Co 134/2020-1072 byla žaloba na určení platnosti smlouvy a na určení neplatnosti výpovědi zamítnuta, zamítavý rozsudek soudu I. stupně, pokud jde o žalobu na určení existence závazkového vztahu, byl zrušen a v tomto rozsahu byla věc vrácena soudu I. stupně k dalšímu řízení, z důvodu, že žalobní požadavek je neurčitý, není z něj zřejmé, určení existence jakého konkrétního právního vztahu mezi účastníky se žalobce

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rezková.

domáhá. Soudu I. stupně odvolací soud uložil, aby žalobce postupem dle § 43 o.s.ř. vyzval k opravě a doplnění žaloby.

3. Shora uvedeným usnesením soud I. stupně odmítl žalobu na určení, že mezi žalobcem a žalovaným existuje platný závazkový vztah, jehož konkrétní obsah odpovídá ustanovením obsaženým ve smlouvě o pronájmu ploch pro reklamní činnost ze dne 31. 1. 1997 ve znění dodatků a konsolidovaného znění (výrok I.), žalobci a vedlejšímu účastníku uložil povinnost zaplatit žalovanému náklady řízení ve výši 141 328 Kč (výrok II.).
4. Žalobce podáním ze dne 30. 12. 2020 (k výzvě soudu ze dne 16. 10. 2020) vymezil 5 alternativ potenciálních závazkových vztahů mezi účastníky, založených různými právními tituly, aniž by jednoznačně identifikoval závazkový vztah, kterého se má určení týkat. Domáhal se určení,
 - 1) že mezi žalobcem a žalovaným existuje právní vztah, založený konsolidovaným a upraveným úplným zněním smlouvy o „pronájmu“ ploch pro reklamní činnost, uzavřeným mezi žalobcem a žalovaným dne 19. 10. 2009, ve znění dodatku č. 8 a č. 9, jehož předmětem je úplatné užívání ploch v majetku žalovaného pro účely umíst'ování reklamních sdělení žalobcem.
 - 2) že mezi žalobcem a žalovaným existuje právní vztah založený konkludentní smlouvou, jehož předmětem je úplatné užívání ploch v majetku žalovaného pro účely umíst'ování reklamních sdělení žalobcem, a to za podmínek, které jsou v písemné podobě zachyceny v dokumentu označeném jako „Konsolidované a upravené úplné znění smlouvy“ ze dne 19. 10. 2009, ve znění dodatků č. 8 a 9.
 - 3) že mezi žalobcem a žalovaným existuje právní vztah založený konkludentní smlouvou, jehož předmětem je úplatné užívání ploch v majetku žalovaného pro účely umíst'ování reklamních sdělení žalobcem, přičemž obsahem tohoto závazkového vztahu je:
 - oprávnění žalobce reklamně využívat plochy v či na majetku žalovaného, které jsou způsobilé být reklamním nosičem, jejich příslušenství a součástí, a jejichž je žalovaný výlučným či většinovým vlastníkem, konkrétně
 - = veškeré plochy v či na vozidlech hromadné přepravy osob provozované žalovaným, tj. metra, tramvají, autobusů, lanové dráhy na Petřín,
 - = veškeré plochy na nemovitostech, tj. pozemcích, v či na budovách, v či na stavbách, přístupné veřejnosti či vizuálně veřejností vnímatelné;
 - = veškeré plochy staveb a zařízení přístupné veřejnosti či vizuálně veřejností vnímatelné, které nelze kvalifikovat jako nemovitosti, určené např. k nástupu či výstupu z dopravních prostředků, čekání na tyto prostředky či jinak veřejností využívaných při přepravě,
 - = veškeré plochy ostatních samostatných movitých věcí způsobilé být reklamním nosičem přístupné veřejnosti či vizuálně veřejností vnímatelné,s uvedenými výjimkami a s uvedením povinností žalobce týkajících se výstavby, instalace a provozování reklamních zařízení, oprávnění žalobce realizovat na majetku žalovaného reklamní nosiče, rozvíjet digitální reklamu, s uvedením odměny pro žalovaného a způsobu jejího hrazení, s povinností žalovaného čtvrtletně informovat žalobce o aktuálním přehledu vozů a jejich typů, jež jsou k dispozici pro reklamní účely a o všech plánovaných výlukách, omezeních či opravách a úpravách majetku žalovaného, které ovlivňují možnost reklamního využití tohoto majetku, s tím, že právo žalobce k užívání ploch v majetku žalovaného pro účely umíst'ování reklamních sdělení je výhradní, doba trvání právního vztahu mezi je do 30. 6. 2031,
 - 4) že mezi žalobcem a žalovaným existuje právní vztah založený Smlouvou o „pronájmu“ ploch pro reklamní činnost ze dne 31. 1. 1997, ve znění dodatků č. 1 až č. 7, konsolidovaného a upraveného úplného znění smlouvy ze dne 19. 10. 2009, dodatku č. 8 a č. 9, jehož předmětem je

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rezková.

úplatné užívání ploch v majetku žalovaného pro účely umístování reklamních sdělení žalobcem, a to za podmínek uvedených v této smlouvě a jejich dodatcích.

5) že mezi žalobcem a žalovaným existuje právní vztah založený konkludentní smlouvou, jehož předmětem je úplatné užívání ploch v majetku žalovaného pro účely umístování reklamních sdělení žalobcem, a to za podmínek, které jsou v písemné podobě zachyceny v dokumentu označeném jako „Smlouva o pronájmu ploch pro reklamní činnost“ ze dne 31. 1. 1997, ve znění dodatků č. 1 až č. 7, v konsolidovaném a upraveném úplném znění smlouvy ze dne 19. 10. 2009, dodatku č. 8 a č. 9.

6) že mezi žalobcem a žalovaným existuje právní vztah založený konkludentní smlouvou, jehož předmětem je úplatné užívání ploch v majetku žalovaného pro účely umístování reklamních sdělení žalobcem, přičemž obsahem tohoto závazkového vztahu je:

- oprávnění žalobce reklamně využívat plochy v či na majetku žalovaného, které jsou způsobilé být reklamním nosičem, jejich příslušenství a součásti, a jejichž je žalovaný výlučným či většinovým vlastníkem, konkrétně

= veškeré plochy v či na vozidlech hromadné přepravy osob provozované žalovaným, tj. metra, tramvají, autobusů, lanové dráhy na Petřín,

= veškeré plochy na nemovitostech, tj. pozemcích, v či na budovách, v či na stavbách, přístupné veřejnosti či vizuálně veřejností vnímatelné;

= veškeré plochy staveb a zařízení přístupné veřejnosti či vizuálně veřejností vnímatelné, které nelze kvalifikovat jako nemovitosti, určené např. k nástupu či výstupu z dopravních prostředků, čekání na tyto prostředky či jinak veřejností využívaných při přepravě,

= veškeré plochy ostatních samostatných movitých věcí způsobilé být reklamním nosičem přístupné veřejnosti či vizuálně veřejností vnímatelné,

s uvedenými výjimkami a s uvedením povinností žalobce týkajících se výstavby, instalace a provozování reklamních zařízení, oprávnění žalobce realizovat na majetku žalovaného reklamní nosiče, rozvíjet digitální reklamu, s uvedením odměny pro žalovaného a způsobu jejího hrazení, s povinností žalovaného čtvrtletně informovat žalobce o aktuálním přehledu vozů a jejich typů, jež jsou k dispozici pro reklamní účely a o všech plánovaných výlukách, omezeních či opravách a úpravách majetku žalovaného, které ovlivňují možnost reklamního využití tohoto majetku, s tím, že právo žalobce k užívání ploch v majetku žalovaného pro účely umístování reklamních sdělení je výhradní, doba trvání právního vztahu mezi je do 30. 6. 2031.

5. Soud I. stupně dovodil, že z podání žalobce nebylo zřejmé, zda jde o doplnění žalobního petitu co do jeho určitosti, či zda žalobce navrhuje eventuální žalobní petity ve vztahu k petitu primárnímu. Žalobce proto znovu vyzval k doplnění a opravě žaloby, resp. podání ze dne 30. 12. 2020, usnesením ze dne 28. 6. 2021, aby bylo patrné, zda se jedná o žalobu s eventuálními petity.

6. Žalobce podáním ze dne 16. 7. 2021 doplnil své podání ze dne 30. 12. 2020 tak, že navrhl jeden primární petít a 3 petity eventuální.

Primárním petitem je určení, že mezi účastníky existuje právní vztah založený konsolidovaným a upraveným úplným zněním smlouvy o „pronájmu“ ploch pro reklamní činnost, uzavřeným dne 19. 10. 2009, ve znění dodatku č. 8 a č. 9, jehož předmětem je úplatné užívání ploch v majetku žalovaného.

Prvním eventuálním petitem je určení, že mezi účastníky existuje právní vztah založený konkludentní smlouvou, jehož předmětem je úplatné užívání ploch v majetku žalované pro účely umístování reklamních sdělení žalobcem, a to za podmínek, které jsou v písemné podobě zachyceny v dokumentu označeném jako „Konsolidované a upravené úplné znění smlouvy“ ze

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rezková.

dne 19. 10. 2009, dodatku č. 8 a č. 9. Detailně rozpracované znění tohoto petitu je dle žalobkyně prvním eventuálním žalobním návrhem, nikoli petitem samostatným.

Druhým eventuálním petitem je určení, že mezi účastníky existuje právní vztah založený Smlouvou o „pronájmu“ ploch pro reklamní činnost ze dne 31. 1. 1997, ve znění dodatku č. 1 až č. 7, konsolidovaného a upraveného úplného znění smlouvy ze dne 19. 10. 2009, dodatku č. 8 a č. 9, jehož předmětem je úplatné užívání ploch v majetku žalovaného pro účely umístování reklamních sdělení žalobcem, a to za podmínek uvedených v této smlouvě a jejích dodatcích. Tohoto se žalobkyně domáhá v případě, že by soud nevyhověl primárnímu petitu či prvnímu eventuálnímu petitu.

Třetím eventuálním petitem je určení, že mezi účastníky existuje právní vztah založený konkludentní smlouvou, jehož předmětem je úplatné užívání ploch v majetku žalovaného pro účely umístování reklamních sdělení žalobcem, a to za podmínek, které jsou v písemné podobě zachyceny v dokumentu označeném jako „Smlouva o pronájmu ploch pro reklamní činnost“ ze dne 31. 1. 1997, ve znění dodatků č. 1 až č. 7, v konsolidovaném a upraveném úplném znění smlouvy ze dne 19. 10. 2009, dodatku č. 8 a č. 9. Tohoto se žalobkyně domáhá v případě, že by soud nevyhověl primárnímu petitu, prvnímu eventuálnímu petitu a druhému eventuálnímu petitu. Detailně rozpracované znění tohoto petitu je dle žalobkyně třetím eventuálním žalobním návrhem, nikoli petitem samostatným.

7. Soud I. stupně dovedl, že specifikaci právního vztahu, o jehož existenci by měl rozhodnout, nelze provést odkazem na listinu, že žalobce žalobu nedoplnil tak, aby byla určitá a srozumitelná, nadále není zřejmé, o jakém nároku by mělo být rozhodnuto, proto žalobu dle ust. § 43 odst. 2 o.s.ř. odmítl. O nákladech řízení rozhodl podle ust. § 142 odst. 1, § 146 odst. 3 o.s.ř., jejich rozsah a výši specifikoval dle vyhl.č. 177/1996 Sb.
8. Usnesení napadl odvoláním žalobce a vedlejší účastník na jeho straně.
9. Žalobce měl za překvapivé, že žaloba byla odmítnuta v jejím původním znění, že nebyl zohledněn obsah jeho podání, jimiž byl žalobní návrh upraven. Tvrdil, že v žalobě, ve znění podání ze dne 30. 12. 2020, jasně, určitě a srozumitelně specifikoval, čeho se žalobou domáhá, rekapituloval obsah podání ze dne 30. 12. 2020. S odkazem na judikaturu tvrdil, že splnil povinnost vylíčit rozhodující skutečnosti dle ust. § 79 odst. 1 o.s.ř., že je přípustné odkázat na listinu, že z žaloby musí být zřejmé, čeho se žalobce domáhá, pokud z obsahu žaloby lze bez pochybností dovést povinnost, která má být žalovanému uložena, či způsob určení práva, právního vztahu anebo právní skutečnosti, soud nemůže žalobu zamítnout ani odmítnout pro nepřesnou formulaci žalobního petitu, soud sám má formulovat výrok rozsudku. Obsah žalobního petitu lze vymezit pomocí odkazu, výrok rozsudku lze určit také odkazem na jiný dokument. Tvrdil, že soudu předložil jeden primární a tři eventuální žalobní návrhy. Primárně navrhl, aby soud určil, že mezi účastníky existuje právní vztah založený konsolidovaným zněním smlouvy ze dne 19. 10. 2009, jehož předmětem je úplatné užívání ploch v majetku žalovaného, pro účely umístování reklamních sdělení žalobcem. Prvním eventuálním návrhem žádal určení, že mezi účastníky existuje právní vztah založený konkludentní smlouvou, jehož předmětem je úplatné užívání ploch v majetku žalovaného, pro účely umístování reklamních sdělení žalobcem, za podmínek které jsou zachyceny v konsolidovaném znění smlouvy ze dne 19. 10. 2009. Druhým eventuálním návrhem žádal určení, že mezi účastníky existuje právní vztah založený smlouvou o pronájmu ploch pro reklamní činnost ze dne 31. 1. 1997, ve znění dodatků a konsolidovaného znění, jehož předmětem je úplatné užívání ploch v majetku žalovaného, pro účely umístování reklamních sdělení žalobcem, za podmínek uvedených ve smlouvě a dodatcích. Třetím eventuálním návrhem žádal určení, že mezi účastníky existuje právní vztah založený

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rezková.

konkludentní smlouvou, jehož předmětem je úplatné užívání ploch v majetku žalovaného, pro účely umístění reklamních sdělení žalobcem, za podmínek které jsou zachyceny ve smlouvě o pronájmu ploch pro reklamní činnost ze dne 31. 1. 1997, ve znění dodatků a konsolidovaného znění. Rozdílnost jednotlivých závazkových vztahů, určení, jejichž existence se domáhá, primárním petitem a eventuálními petity, spočívá v rozdílnosti právních jednání, jimiž byl ten který závazkový vztah založen. Pokud soud I. stupně dovozoval, že se jednalo o více žalobních petitů, není tomu tak, pouze nabídl v rámci formulace žalobních návrhů různé varianty téhož, bylo na soudu, aby zvolil formulaci, kterou považuje za adekvátní. Neuplatňuje žalobní petity kumulativně, jednotlivých určení se domáhá in eventum. Měl za legitimní vymezení eventuálních žalobních návrhů, pro jednotlivé v úvahu přicházející eventuality právního posouzení věci soudem, s tím, že takový postup je v souladu se zásadou procesní ekonomie a předejde se tak případnému vedení několika po sobě jdoucích soudních řízení. Díky zvolené formulaci žalobního návrhu lze dosáhnout toho, že spor ohledně existence závazkového vztahu v oblasti úplatného užívání ploch v majetku žalovaného pro účely umístění reklamních sdělení žalobcem, bude vyřešen komplexně a definitivně. Vyslovil přesvědčení, že vyhověl oběma výzvám soudu k doplnění a opravě žaloby, přičemž tyto výzvy soudu (ze dne 16. 10. 2020 a ze dne 28. 6. 2021) měl za nesrozumitelné a nedostatečně konkrétní, že není povinen formulovat přesný (požadovaný) výrok rozsudku, že je přípustné formulovat žalobní návrh určovací žaloby co do právního důvodu vzniku závazkového vztahu s odkazem na obsah označeného dokumentu, není třeba, aby žalobní návrh splňoval podmínku materiální vykonatelnosti, neboť výrok rozsudku o určovací žalobě nemůže být předmětem výkonu rozhodnutí. Z žalobního petitu, resp. z žaloby jako celku, by mělo vyplývat, jaký právní vztah má být určen, tento je třeba individualizovat vymezením právního důvodu, na jehož základě vznikl, postačí, pokud individualizující údaje plynou z obsahu a smyslu žaloby, je přípustná individualizace žalobního petitu pomocí právního důvodu, žalobní petit běžně odkazuje na právní jednání, aniž by jejich obsah byl v rozsudku uveden, není třeba vyjmenovávat jednotlivá práva a povinnosti, která tvoří obsah určovaného právního vztahu. Poukazoval na to, že ve svém podání ze dne 16. 7. 2021 uvedl, že je připraven jakékoliv pochybnosti na výzvu soudu odstranit, že žádnou další výzvu k doplnění žaloby již neobdržel, soudem I. stupně bylo vydáno napadené usnesení, aniž by vyčkal jeho repliky k vyjádření žalovaného, kterou avizoval. Uvedl, že procesní právo nebrání uplatnění eventuálních petitů u určovacích žalob, eventuálních petitů může být více, musí však být určeno jejich pořadí. Namítal, že byla porušena jeho ústavní práva, že soud I. stupně nekriticky převzal nesprávná tvrzení žalovaného, zejména ohledně totožnosti původního a nových žalobních návrhů. Také tvrdil, že vady původního podání mohou být odstraněny i v rámci odvolání proti usnesení o odmítnutí žaloby, až do okamžiku rozhodnutí odvolacího soudu, v odvolání upravuje formulaci žalobního návrhu. Vyslovil přesvědčení, že mezi účastníky vznikl závazkový vztah, jehož předmětem je pronájem všech ploch na veškerém reklamně využitelném majetku žalovaného žalobci pro účely umístění reklamy a tento trvá, byl založen konsolidovanou smlouvou (19. 10. 2009), případně původní smlouvou (31. 1. 1997), případně konkludentní smlouvou (od 19. 10. 2009).

Uvedl, že se domáhá určení, že mezi účastníky existuje právní vztah založený konsolidovaným a upraveným úplným zněním smlouvy o „pronájmu“ ploch pro reklamní činnost, uzavřeným dne 19. 10. 2009, ve znění dodatku č. 8 a č. 9, s uvedením úplného znění smlouvy, včetně přílohy č. 4, 5, 7 a volné přílohy (návrh A).

Pro případ, že by soud dospěl k závěru, že konsolidovaná smlouva není platným právním jednáním, žádal určení, že mezi účastníky existuje právní vztah založený konkludentní smlouvou, jehož předmětem je úplatné užívání ploch v majetku žalovaného pro účely umístění reklamních sdělení žalobcem, obsahem tohoto vztahu je

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rezková.

- oprávnění žalobce reklamně využívat plochy v či na majetku žalovaného, které jsou způsobilé být reklamním nosičem, jejich příslušenství a součásti, a jejichž je žalovaný výlučným či většinovým vlastníkem, konkrétně
 = veškeré plochy v či na vozidlech hromadné přepravy osob provozované žalovaným, tj. metra, tramvají, autobusů, lanové dráhy na Petřín,
 = veškeré plochy na nemovitostech, tj. pozemcích, v či na budovách, v či na stavbách, přístupné veřejnosti či vizuálně veřejností vnímatelné;
 = veškeré plochy staveb a zařízení přístupné veřejnosti či vizuálně veřejností vnímatelné, které nelze kvalifikovat jako nemovitosti, určené např. k nástupu či výstupu z dopravních prostředků, čekání na tyto prostředky či jinak veřejností využívaných při přepravě,
 = veškeré plochy ostatních samostatných movitých věcí způsobilé být reklamním nosičem přístupné veřejnosti či vizuálně veřejností vnímatelné,
 s uvedenými výjimkami a s uvedením povinností žalobce týkajících se výstavby, instalace a provozování reklamních zařízení, oprávnění žalobce realizovat na majetku žalovaného reklamní nosiče, rozvíjet digitální reklamu, s uvedením odměny pro žalovaného a způsobu jejího hrazení, s povinností žalovaného čtvrtletně informovat žalobce o aktuálním přehledu vozů a jejich typů, jež jsou k dispozici pro reklamní účely a o všech plánovaných výlukách, omezeních či opravách a úpravách majetku žalovaného, které ovlivňují možnost reklamního využití tohoto majetku, s tím, že právo žalobce k užívání ploch v majetku žalovaného pro účely umístování reklamních sdělení je výhradní, doba trvání právního vztahu mezi je do 30. 6. 2031 (návrh B).

Pro případ, že by soud shora uvedeným návrhům nevyhověl, žádal určení, že mezi účastníky existuje právní vztah založený Smlouvou o „pronájmu“ ploch pro reklamní činnost ze dne 31. 1. 1997, ve znění dodatků č. 1 až č. 7, konsolidovaného a upraveného úplného znění smlouvy ze dne 19. 10. 2009, dodatku č. 8 a č. 9, s uvedením úplného znění smlouvy, včetně přílohy č. 4, 5, 7 a volné přílohy (návrh C).

Pro případ, že by ani jednomu ze shora uvedeným návrhů nebylo vyhověno, požadoval určení - totožné jako návrh B, označené jako návrh D.

Navrhl, aby usnesení soudu I. stupně bylo zrušeno a věc byla vrácena soudu I. stupně k dalšímu řízení.

10. Vedlejší účastník měl za to, že žaloba obsahuje všechny zákonné náležitosti, že je určitá a srozumitelná, a je z ní nepochybné, čeho se žalobce domáhá, odkázal na odvolání žalobce, s jeho argumentací se ztotožnil.
11. Žalovaný ve vyjádření k odvolání navrhl potvrzení napadeného usnesení. Tvrdil, že žalobní petit označovaný žalobcem v doplnění žaloby jako petit A, odpovídá původnímu žalobnímu návrhu, když se žalobce domáhá určení platnosti závazkového právního vztahu ve znění sporné smlouvy resp. jejího konsolidovaného znění, totéž platí pro žalobní návrh označený jako C. Poukazoval na opakované změny žalobních návrhů. Namítal, že žádné eventuality žalobních nároků ve skutečnosti neexistují, jedná se o variaci jednoho a téhož nároku, přičemž rozdíl spočívá pouze v tom, že do návrhů, v odvolání označených jako A a C, žalobce vtělil celé tzv. konsolidované znění smlouvy, do návrhů označených jako B a D použil výtah smlouvy. Dle názoru žalovaného se tak jedná o jediný návrh odvozený od obsahu sporné smlouvy, resp. jejího konsolidovaného znění, jehož projednání brání překážka věci rozhodnuté a řízení by mělo být zastaveno. Měl za to, že žalobce byl ve výzvách soudu I. stupně dostatečně poučen jak o tom, jak má být žaloba doplněna, tak i o následcích jejího nedoplnění, že výrok I. napadeného usnesení je správný, soud není povinen samostatně odmítat jednotlivé eventuální petity, zejména pak s ohledem na množství návrhů žalobce a jejich alternativ. Pokud jde o odkaz na listinu v petitu resp. ve výroku

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rezková.

rozhodnutí, poukazoval na to, že o určení existence konkrétní smlouvy již bylo pravomocně rozhodnuto, že žalobce předmět údajného závazkového vztahu vymezuje neurčitě (formulace: zejména jako, užívat zejména veškeré plochy na tramvajích apod.) sám totiž neví, co by přesně mělo být předmětem tohoto vztahu. Tato neurčitost vymezení předmětu vztahu by v případě úspěchu žalobce s takovým určením, vedla k dalším sporům o to, jakých konkrétních věcí žalovaného se oprávnění žalobce týká. Dovožoval, že žalobce svoji neschopnost vymezit předmět údajného závazkového vztahu maskuje předkládáním množství návrhů žalobních petitů, které jsou různými variacemi téhož požadavku.

12. Žalobce v podání ze dne 26. 10. 2021 navrhl, aby pro případ, že usnesení soudu I. stupně ze dne 17. srpna 2021, č.j. 9 C 394/2016-1240 bude zrušeno, v dalším řízení věc projednal a rozhodl jiný soudce soudu I. stupně, ve smyslu ust. § 221 odst. 2 o.s.ř. Obsáhle popisoval pochybení, jichž se měl soud I. stupně dopustit, dovožoval, že je dán důvod k pochybnostem o nepodjatosti věc rozhodujícího soudce, který přehlíží jeho argumentaci a přejímá úvahy žalovaného.
13. Odvolací soud přezkoumal z podnětu podaných odvolání napadené usnesení včetně řízení, které mu předcházelo dle ust. § 212 a § 212a odst. 1, 5 o.s.ř., a dospěl k závěru, že odvolání nejsou důvodná.
14. Soud I. stupně žalobce v intencích rozhodnutí odvolacího soudu ze dne 3. 9. 2020 vyzval dle ust. § 43 o.s.ř. k doplnění a opravě žaloby tak, aby bylo zřejmé, určení existence jakého konkrétního právního vztahu mezi účastníky se žalobce domáhá, usnesením ze dne 16. 10. 2020 a ze dne 28. 6. 2021, žalobce byl poučen o následcích nedoplnění žaloby. Argumentaci žalobce, že výzvy nebyly srozumitelné a dostatečné odvolací soud nesdílí, soud není oprávněn žalobce poučovat o tom, jak má žalovat (rozhodnutí Ústavního soudu ze dne 1. 9. 1998 sp. zn. I. ÚS 233/97). Krom toho se dle názoru odvolacího soudu jedná v tomto bodu o námitku účelovou, neboť z obsahu odvolání je zjevné, že žalobce, právně zastoupen, je obeznámen s procesní teorií náležitostí žaloby a žalobního petitu, nejde o situaci, kdy by žalobce nevěděl, jak má být žalobní petit formulován, ale spíše o jeho objektivní neschopnost uvést do žalobních tvrzení, potažmo do žalobního petitu, údaje, které by jej učinily určitým a srozumitelným (viz dále).
15. Lze souhlasit s argumentací žalobce, že i v rámci určovací žaloby lze uplatnit eventuální petit (rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 27. 11. 2019 sp. zn. 22 Cdo 3140/2019), o tom ostatně nepochyboval ani soud I. stupně, otázkou však je, zda se v této věci o eventuální petit vůbec jedná. O eventuální petit se jedná v případě, pokud se žalobce domáhá určitého plnění (určení) a pro případ, že takovému požadavku nelze vyhovět, se domáhá plnění (určení) jiného. V této věci žalobce výsledně hovoří o jednom primárním a třech eventuálních petitech, z porovnání jejich formulací, jak jsou uvedeny v odvolání, je ovšem zjevné, že se ve všech případech jedná o určení existence právního vztahu nájmu – užívání za úplatu, ploch v majetku žalovaného, za účelem reklamy. Nelze tedy dovodit, že by se žalobce domáhal primárně jednoho určení a pro případ, že mu nelze vyhovět určení jiného. Ostatně sám žalobce tvrdí, že se domáhá určení existence závazkového vztahu, jehož předmětem je pronájem všech ploch na veškerém reklamně využitelném majetku žalovaného, pro reklamní účely, žalobní petit se potom liší jen v uvedení titulu, na jehož základě měl právní vztah vzniknout, ovšem titulů rozdílných jen zdánlivě, neboť dle tvrzení žalobce jsou tyto tituly co do obsahu shodné. V žádném z předložených žalobních petitů není individualizováno, čeho by se měl nájemní (uživací) vztah týkat, je jen obecně uvedeno, že veškerého reklamně využitelného majetku žalovaného. Tím, že žalobce žádá určit existenci právního vztahu založeného původní smlouvou (31. 1. 1997), konsolidovanou smlouvou (19. 10. 2009), konkludentní smlouvou (od 19. 10. 2009) v podstatě žádá určení platnosti toho kterého titulu, na jehož základě by měl nájemní – uživací vztah vzniknout, jestliže není individualizováno, čeho se má nájemní - uživací vztah týkat. Různé varianty žalobních

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rezková.

požadavků, které žalobce v průběhu řízení předložil, se odlišují tím, zda je do žalobního petitu vložen celý text konsolidované smlouvy či jeho výňatek, nebo jen obecné označení majetku žalovaného. Tímto způsobem však není možno nedostatek v označení předmětu nájmu (užívání) odstranit, neboť sama smlouva jeho přesné označení neobsahuje, ve smlouvě je předmět nájmu označen jako reklamní plocha, přičemž vymezení o jaké konkrétní plochy by se mělo jednat, bylo učiněno s odkazem na přílohu č. 1 a přílohu č. 2 smlouvy, tyto však nikdy nebyly žalobcem předloženy a nejsou připojeny ani v rámci odvolání. Na tento nedostatek byl žalobce opakovaně upozorněn v rámci rozhodnutí o předběžných opatřeních.

16. Pokud by bylo vyhověno žalobě na určení, v níž není konkrétně uvedeno, jakého majetku žalovaného se nájemní (uživací) vztah týká, nemohlo by rozhodnutí o určovací žalobě splnit očekávaný účel, tj. postavit najisto vztahy mezi účastníky a zamezit dalším sporům, neboť jen obecné určení existence nájemního (uživacího) vztahu by znamenalo další desítky, možná stovky sporů o tom, který konkrétní majetek žalovaného je žalobce oprávněn užívat. Je pravdou, že rozhodnutí o určovací žalobě nepodléhá výkonu rozhodnutí, že nelze hovořit o materiální vykonatelnosti ve smyslu ust. § 261a o.s.ř., to ovšem neznamená, že lze rezignovat na požadavek, aby i určovací žaloba byla dostatečně určitá a srozumitelná, tak, aby bylo zřejmé, jaký konkrétní právní vztah, ohledně čeho, mezi účastníky existuje.
17. V určovací žalobě nejde o to, aby byla vyjmenována dílčí práva a povinnosti plynoucí z nájemního či živacího vztahu (např. výše úplaty, povinnosti týkající se údržby předmětu nájmu apod.) takové požadavky na žalobce nebyly kladeny a na nich rozhodnutí nespocívá.
18. Pokud žalobce tvrdí, že není povinen sám formulovat žalobní petit, resp., že jeho nepřesná formulace nevádí a je na soudu, aby žalobní petit sám formuloval, s tím nelze než souhlasit, ovšem pouze za podmínky, kdy z žalobních tvrzení jednoznačně vyplývá, jakého určení se žalobce domáhá, čeho se určovací žaloba týká (např. se žalobce žalobním petitem domáhá určení, že je nájemcem bytu, přičemž je tento byt v žalobních tvrzeních přesně individualizován). Soud není oprávněn do žalobního petitu uvádět údaje, které ani z žalobních tvrzení ani z předložených listin nevyplývají, ani toho není schopen, neboť takové údaje nemá k dispozici. V poměrech souzené věci soud nemůže specifikovat, čeho by se měl nájemní (uživací) vztah týkat, jakého majetku žalovaného, neboť jak vyplynulo z průběhu řízení, takovými informacemi nedisponují ani účastníci (minimálně viz chybějící přílohy č. 1 a č. 2 ke konsolidované smlouvě).
19. Žalobce v rámci doplnění odvolání uplatnil námitku podjatosti ve vztahu k soudkyni, která věc projednávala a rozhodla napadeným usnesením. Odvolací soud ji posoudil dle ust. § 219a odst. 1 písm. a) o.s.ř., jako odvolací důvod ve smyslu ust. § 205 odst. 2 písm. a) o.s.ř. (rozhodování vyloučeným soudcem) a i v této části shledal odvolání neopodstatněným. Žalobce žádné skutečnosti ve smyslu ust. § 14 odst. 1 o.s.ř. netvrdí a tyto nevyplývají ani s obsahu spisu, nespokojenost žalobce s postupem soudkyně v řízení není důvodem k jejímu vyloučení z projednávané věci (§ 14 odst. 4 o.s.ř.). Odvolací soud nemá žádné pochybnosti o její nepodjatosti.
20. Pokud se žalobce domáhal, aby v případě zrušení napadeného usnesení byla věc přikázána k projednání a rozhodnutí jinému soudci (§ 221 odst. 2 o.s.ř.), nutno uvést, že k odnětí věci zákonnému soudci je možno přistoupit jen za zákonem stanovených okolností a je-li to skutečně nutné (rozhodnutí Ústavního soudu ze dne 19. 4. 2021 sp. zn. II. ÚS 52/21).
21. Soud I. stupně odmítl žalobu v původním znění, takto formulované odmítnutí žaloby na určení existence závazkového vztahu nevzbuzuje žádné pochybnosti o tom, jak bylo rozhodnuto, není třeba, aby do výroku opisoval různé varianty žalobních petitů, které byly žalobcem předloženy.

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rezková.

22. S ohledem na všechny shora uvedené důvody dospěl odvolací soud k závěru, že napadené usnesení je věcně správné, proto bylo potvrzeno podle ust. § 219 o.s.ř., včetně správného výroku o nákladech řízení. Žalobci se ani v průběhu odvolacího řízení nepodařilo doplnit žalobu na určení existence závazkového vztahu tak, aby žalobní požadavek byl určitý a srozumitelný, aby požadované rozhodnutí bylo vykonatelné, aby mohlo splnit sledovaný účel.
23. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 224 odst. 1 ve spojení s ust. § 142 odst. 1 o.s.ř., jejich náhrada byla přiznána úspěšnému žalovanému. Odvolací náklady žalovaného tvoří odměna za jeden úkon právní služby, vyjádření k odvolání, dle ust. § 9 odst. 3 písm. a), § 7, § 11 odst. 1 písm. k) vyhl. č. 177/1996 Sb. ve výši 2 500 Kč, jeden režijní paušál 300 Kč podle ust. § 13 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb. a náhrada daně z přidané hodnoty podle ust. § 137 odst. 1, 3 o.s.ř. ve výši 588 Kč, celkem 3 388 Kč.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat dovolání k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 9, ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení, jen za podmínek stanovených v § 237 o.s.ř.

Praha 25. ledna 2022

JUDr. Ivana Kotrčová v. r.
předsedkyně senátu